

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudců JUDr. Renaty Hertlové a JUDr. Jana Pavlíčka v právní věci

žalobce:

R [REDAKCE] J [REDAKCE] narozený [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Sokolem
sídlem Sokolská 1788/60, 120 00 Praha 2

proti

žalované:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 1 507663,46 Kč

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29.4.2021
č.j. 15C 119/2018-257

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku o náhradě nákladů řízení **mění jen tak**, že výše náhrady činí 33 944 Kč, jinak se **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně po rozhodnutí dovolacího soudu zamítl žalobu o zaplacení 1 080 000 Kč a žalovanou zavázal povinnosti zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 31 813 Kč. Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil s odkazem na § 142 odst. 3 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o.s.ř.) a § 146 odst. 2 o.s.ř. tím, že žalobce vzal žalobu ohledně nároku na náhradu škody (náklady obhajoby a cestovné) z převážné části zpět v důsledku plnění žalované po podání žaloby a po uplynutí lhůty, dané § 15 zák. č. 82/98 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (náhradový zákon), dále byl v tomto nároku úspěšný v částce 5 891,46 Kč a neúspěšný v částce 5 395 Kč. Žalobce byl dále v důsledku rozhodnutí odvolacího soudu o přiznání 50 000 Kč úspěšný ohledně nemajetkové újmy z titulu nezákonného trestního stíhání a neúspěšný ohledně nemajetkové újmy z titulu nepřiměřené délky řízení. Soud I. stupně uzavřel, že žalobce byl úspěšný z 58% a přiznal mu náhradu nákladů řízení v tomto rozsahu z částky 54 851 Kč, představující odměnu advokáta po 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif a paušální náhradu jeho výdajů po 300 Kč za 4 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby, podání vyjádření na žádost soudu, částečné zpětvzetí žaloby) a náhradu soudního poplatku ve výši 8 000 Kč.
2. Proti výroku o náhradě nákladů řízení podala žalovaná včasné odvolání, v němž namítla, že žaloba byla z větší části i po rozhodnutí dovolacího soudu zamítnuta a není proto důvod přiznat žalobci náhradu nákladů řízení. Navrhla, aby odvolací soud napadený výrok „zrušil“ a opětovně o nákladech řízení rozhodl.

3. Odvolací soud přezkoumal napadený výrok rozsudku bez jednání v souladu s § 214 odst. 2 písm. e) o.s.ř. a odvolání neshledal opodstatněným. Žalovaná ve svém odvolání přehlídí, že žalobce uplatnil v řízení tři nároky - na náhradu škody (náklady obhajoby a cestovné) ve výši 175 083,44 Kč, na zadostiučinění za nemajetkovou újmu, vzniklou mu nezákonným trestním stíháním (ve výši 1 180 000 Kč), a na zadostiučinění za nemajetkovou újmu, vzniklou mu nepřiměřenou délkou řízení (ve výši 152 580). S nárokem na zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nezákonným trestním stíháním byl žalobce dílem úspěšný, neboť rozhodnutím dovolacího soudu nedotčeným výrokem II rozsudku Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 26.9.2019 č.j. 20 Co 209/2019-200 mu byla přiznána z tohoto titulu částka 50 000 Kč. Z nákladového hlediska se v případě i částečného vyhovění žalobě o uvedené zadostiučinění jedná o plný úspěch žalobce ve smyslu § 142 odst. 1 o.s.ř. (srov. závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 30 Cdo 2707/2013, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 40/2014). S nárokem na zadostiučinění za nemajetkovou újmu, vzniklou nepřiměřenou délkou řízení, naopak žalobce úspěšný nebyl, neboť tento nárok byl soudy obou stupňů v plném rozsahu zamítnut (naposledy napadeným rozsudkem). Ve věci zadostiučinění za nemajetkovou újmu, způsobenou žalobci posuzovaným trestním řízením, měli tedy účastníci shodnou míru úspěchu a proto žádnému z nich náhrada nákladů řízení ohledně tohoto předmětu ve smyslu § 142 odst. 2 o.s.ř. nenáleží.
4. Žalobce však vzal žalobu o náhradu škody z převažující části (ve výši 163 796,40 Kč) zpět po plnění žalované po podání žaloby a po uplynutí lhůty podle § 15 náhradového zákona, jak správně uvedl soud I. stupně. Vzal tedy žalobu v tomto rozsahu zpět důvodně podanou žalobu pro chování žalované ve smyslu § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř. a rozsudkem soudu I. stupně ze dne 30.1.2019 č.j. 15C 119/2018-159 mu byla z tohoto titulu dále přiznána částka 5 891,46 Kč. S nárokem na náhradu škody tak byl žalobce v konečném důsledku převážně úspěšný (kromě částky 5 395,60 Kč) a proto mu podle § 142 odst. 3 o.s.ř. náleží náhrada nákladů řízení o tomto nároku, jejíž výši však soud I. stupně nesprávně určil. Náhradu představuje odměna advokáta za tři úkony právní služby (převzetí, žaloba a částečné zpětvzetí žaloby, vyjádření na žádost soudu se náhrady škody netýkalo) po 7 900 Kč (z částky 169 687,86 Kč) podle § 7 advokátního tarifu s paušální náhradou výdajů advokáta po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a za 1 úkon právní služby (účast na jednání dne 24.1.2019) ve výši 1 500 (z předmětu řízení 5 891,46Kč) se stejnou paušální náhradou a 21 % náhradou za daň z přidané hodnoty z těchto částek a náhrada soudního poplatku ve výši 2 000 Kč za žalobu o náhradu škody. Náhrada nákladů řízení žalobce celkem představuje 33 944 Kč, odvolací soud proto v tomto ohledu napadený výrok rozsudku soudu I. stupně za použití §221a o.s.ř. změnil. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. výkladem a contrario ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř., neboť procesně úspěšnému žalobci v odvolacím řízení náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné dovolání.

Praha 12. července 2021

JUDr. Irena Saralievová v. r.
předsedkyně senátu